

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 13. august 2007

EU-Oplysningen

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Nye retningslinjer for drøftelser mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen under den fælles beslutningsprocedure

Resumé

Den fælles beslutningsprocedure har gennemgået en betydelig udvikling i de senere år. Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet indgik i juni 2007 en aftale, som afspejler det praktiske forløb i samarbejdet mellem de tre EU-institutioner i de enkelte faser af den fælles beslutningsprocedure.

Den nye fælles erklæring indeholder bl.a. mere detaljerede bestemmelser om de praktiske foranstaltninger i forbindelse med indgåelse af aftaler ved første- og andenbehandlingen.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede i december 2006 til enighed om en ny aftale om den praktiske anvendelse af den fælles beslutningsprocedure, som skal være med til at gøre beslutningsproceduren mere effektiv, samordnet og åben.

Aftalen findes i en fælles erklæring fra de tre EU-institutioner, som formelt blev indgået den 13. juni 2007 ¹. Erklæringen er optrykt som bilag til denne note.

¹ Fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure (artikel 251 i EF-Traktaten), EU-Tidende C 145 af 30. juni 2007.

Aftalen fokuserer primært på følgende områder:

- 1) Loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne i alle faser af den fælles beslutningsprocedure.
- 2) Formalisering af uformelle aftaler indgået i triloger (trepartsdrøftelser) under første- og andenbehandlingen af den fælles beslutningsprocedure.
- 3) Større effektivisering af EU-institutionernes arbejde ved øget samordning af deres respektive tidsplaner.
- 4) Deltagelse af rådsformandskabet i udvalgmøder i Europa-Parlamentet.
- 5) Sikkerhed om indgåede aftaler.
- 6) Øget åbenhed i EU-beslutningsprocessen.

Loyalt samarbejde

Institutionerne forpligter sig til at samarbejde loyalt under hele proceduren for at tilnærme sig deres holdninger mest muligt til hinanden og derved at skabe mulighed for eventuelt at vedtage den pågældende retsakt på et tidligt stadium i proceduren².

Med aftalen opstiller de tre institutioner retningslinjer for afholdelsen af de triloger eller trepartsdrøftelser, som de seneste år er blevet anvendt til at indgå uformelle aftaler om kommissionsforslag allerede under første- eller andenbehandlingen.

Formalisering af triloger

Den nye erklæring formaliserer den nuværende praksis med uformelle forhandlinger (triloger) mellem repræsentanterne fra Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet, og at aftaler indgået under sådanne forhandlinger

² Den fælles beslutningsprocedure udvikler sig. Der har været et markant skifte hen mod, at sager afsluttes ved førstebehandlingen. Sager af denne art udgjorde næsten to tredjedele (63 %) af alle lovgivningssager i 2004-2006. "Tidlige" aftaler ved andenbehandlingen, der var ukendte før 2004, udgjorde i perioden 15 % af alle afsluttede sager, jf. Europa-Parlamentets aktivitetsrapport om forligsproceduren og den fælles beslutningstagning (juli 2004 – december 2006) af 31. januar 2007.

afsluttes med en skrivelse. De uformelle trilogramøder har praktisk betydning for mulighederne for at opnå enighed under første- og andenbehandlingen, ligesom det bidrager til at forberede arbejdet i Forligsudvalget.

Koordination af tidsplaner

Institutionerne forpligter sig til at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier i proceduren med henblik på at forbedre effektiviteten og aktualiteten af beslutningsprocessen.

Formandskabets deltagelse i udvalgsmøder i Europa-Parlamentet

Erklæringen indeholder et nyt punkt om, at formandskabet for Rådet deltager i udvalgsmøderne i Europa-Parlamentet for bl.a. at forelægge Rådets holdning til den sag, der behandles. Dette skal forbedre dialogen mellem institutionerne og effektivisere beslutningsprocessen.

Sikkerhed om indgåede aftaler

Aftaler indgået ved første- og andenbehandlingen og ved tidlige aftaler ved andenbehandling vil som praksis blive bekræftet i form af et brev fra Corepers formand (Rådet) til formanden for det ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet eller vice versa.

I erklæringen præciseres desuden, at der ikke kan foretages ændringer i en tekst, der er nået til enighed om, uden eksplicit godkendelse fra både Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter på det relevante niveau.

Øget åbenhed i EU-beslutningsprocessen

Med erklæringen fastslås det, at arbejdsdokumenter benyttet under forligsproceduren gøres tilgængelige i hver institutions register, så snart proceduren er afsluttet. Dette bidrager til at øge åbenheden i beslutningsprocessen.

Oplysninger om en sag, som står umiddelbart overfor at blive afsluttet ved førstebehandlingen, bør ifølge erklæringen snarest muligt være let tilgængelige.

Endelig forpligter institutionerne sig til at fremlægge fælles pressemeddelelser og afholde fælles pressekonferencer for at informere om det positive udfald af lovgivningsprocessen. I denne forbindelse fastsættes det, at vigtige retsakter undertegnes ved en fælles ceremoni under overværelse af medierne.

Den normale frist for offentliggørelse af lovgivningstekster fastsættes til to måneder efter, at Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget retsakten.

Baggrund

Europa-Parlamentets rolle i EU-lovgivningsprocessen er styrket ved hver ændring af traktatgrundlaget siden ikrafttrædelsen af Den Europæiske Fælles Akt (EF-pakken) i 1987.

Samarbejdsproceduren, som blev indført med Den Europæiske Fælles Akt i 1987, var således det egentlige gennembrud for Europa-Parlamentet, da proceduren gav Europa-Parlamentet nye muligheder for indflydelse.

Den fælles beslutningsprocedure, som blev indført ved Maastricht-traktaten i 1993, ligestiller Europa-Parlamentet med Rådet som lovgiver indenfor en række områder. Denne procedure vil med ikrafttrædelsen af reformtraktaten blive den mest anvendte beslutningsprocedure³

Amsterdam-traktaten, som trådte i kraft i 1999, medførte en udvidelse af anvendelsesområdet for den fælles beslutningsprocedure. Proceduren blev samtidig ændret, så det blev muligt at opnå enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet under førstebehandlingen. Der skete samtidig en opstramning af de enkelte faser i proceduren.

Med venlig hilsen

Niels Sørensen
(lokal 3321)

³ Reformtraktaten medfører en udvidelse af anvendelsesområdet for den fælles beslutningsprocedure. Det betyder, at de fleste politikområder vil have hjemmel i artikler i traktaten, som fremover kræver enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen vedtager dog fortsat flest retsakter; ca. 50 % af alle direktiver og op mod 90 % af alle forordninger vedtages således som gennemførelsesretsakter af Kommissionen (komitologi). Kommissionsforordninger er oftest kun gyldige i en kort periode.

II

(Meddelelser)

FÆLLES ERKLÆRINGER

EUROPA-PARLAMENTET
RÅDET
KOMMISSIONENFÆLLES ERKLÆRING OM DEN PRAKTISKE GENNEMFØRELSE AF DEN FÆLLES BESLUTNINGS-
PROCEDURE (ARTIKEL 251 I EF-TRAKTATEN)

(2007/C 145/02)

GENERELLE PRINCIPPER

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i det følgende samlet benævnt »institutionerne«, konstaterer, at den nuværende praksis med kontakter mellem Rådets formandskab, Kommissionen og formændene for de pågældende udvalg og/eller ordførere i Europa-Parlamentet og mellem Forligsudvalgets formænd har vist sig at fungere.
2. Institutionerne bekræfter, at denne praksis, der har udviklet sig i alle faser af den fælles beslutningsprocedure, fortsat skal fremmes. Institutionerne forpligter sig til at gennemgå deres arbejdsmetoder for i endnu højere grad effektivt at udnytte alle de muligheder, der ligger i den fælles beslutningsprocedure som fastlagt i EF-traktaten.
3. I denne fælles erklæring klarlægges disse arbejdsmetoder og den praktiske gennemførelse heraf. Den supplerer den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾, særlig bestemmelserne heri om den fælles beslutningsprocedure. Institutionerne forpligter sig til fuldt ud at respektere sådanne forpligtelser på linje med principperne om åbenhed, ansvarlighed og effektivitet. I den forbindelse bør institutionerne drage særlig omsorg for at fremme forenklingen af forslag under overholdelse af gældende fællesskabsret.
4. Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden for derved at skabe mulighed for eventuelt at vedtage den pågældende retsakt på et tidligt stadium i proceduren.
5. Med henblik herpå samarbejder de gennem passende interinstitutionelle kontakter for på alle stadier af den fælles beslutningsprocedure at følge fremskridtet i arbejdet og undersøge, hvorvidt der er overensstemmelse.
6. Institutionerne forpligter sig til, i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener, regelmæssigt at udveksle oplysninger om udviklingen i de sager, der behandles efter den fælles beslutningsprocedure. Med henblik på en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet sørger institutionerne for så vidt muligt at samordne deres respektive tidsplaner. De søger derfor at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier indtil den endelige vedtagelse af de forskellige lovgivningsforslag under fuld hensyntagen til beslutningstagningsprocessens politiske karakter.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

7. Samarbejdet mellem institutionerne som led i den fælles beslutningsprocedure sker ofte i form af treparts møder »triloger«. Dette trilogsystem har vist sin levedygtighed og fleksibilitet ved markant at øge mulighederne for at nå til enighed under første- og andenbehandlingen, ligesom systemet har bidraget til at forberede arbejdet i Forligsudvalget.
8. Sådanne triloger foregår ofte i uformelle rammer. De kan holdes på alle stadier af proceduren og på forskellige repræsentationsniveauer afhængig af arten af de forventede drøftelser. Hver institution udpeger i overensstemmelse med sin egen forretningsorden sine deltagere i hvert møde, definerer sit mandat til forhandlingerne og informerer i god tid de andre institutioner om de nærmere detaljer vedrørende møderne.
9. Eventuelle udkast til kompromistekster, der vil blive forelagt på et kommende møde, fremsendes så vidt muligt til alle deltagere forud for mødet. For at øge åbenheden bekendtgøres triloger, der afholdes i Europa-Parlamentet og Rådet, hvor dette er praktisk muligt.
10. Rådsformandskabet søger at deltage i møderne i de parlamentariske udvalg. I givet fald behandler det indgående anmodninger om oplysninger om Rådets holdning.

FØRSTEBEHANDLING

11. Institutionerne samarbejder loyalt med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden, således at retsaktens så vidt muligt kan vedtages ved førstebehandlingen.

Enighed ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet

12. Relevante kontakter etableres for at lette afviklingen af proceduren under førstebehandlingen.
13. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.
14. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Kommissionens forslag. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.
15. Når en sag således står umiddelbart overfor at blive afsluttet ved førstebehandlingen, bør oplysninger om, at det er hensigten at indgå en aftale snarest muligt være let tilgængelige.

Enighed på stadiet for Rådets fælles holdning

16. Er der ikke opnået enighed før Europa-Parlamentets førstebehandling, kan kontakterne fortsættes med henblik på at nå til enighed på stadiet for Rådets fælles holdning.
17. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.
18. Opnås der enighed på dette stadium, meddeler formanden for det pågældende parlamentsudvalg i en skrivelse til formanden for Coreper sin indstilling til plenarforsamlingen om at acceptere Rådets fælles holdning uden ændringer, med forbehold af Rådets bekræftelse af den fælles holdning og juridisk-sproglig revision. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

ANDENBEHANDLING

19. Rådet redegør i sin begrundelse så klart som muligt for de grunde, der førte til vedtagelsen af den fælles holdning. Europa-Parlamentet tager under andenbehandlingen mest muligt hensyn til denne begrundelse og til Kommissionens udtalelse.
20. Før Rådet fremsender sin fælles holdning, bestræber det sig på i samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen at fastsætte en dato for dennes fremsendelse for at sikre, at lovgivningsproceduren ved andenbehandlingen fungerer så effektivt som muligt.

Enighed ved andenbehandlingen i Europa-Parlamentet

21. Relevante kontakter opretholdes, så snart Rådets fælles holdning er fremsendt til Europa-Parlamentet, med henblik på en bedre forståelse af de respektive holdninger og for at gøre det muligt at afslutte lovgivningsproceduren hurtigst muligt.
22. Kommissionen støtter sådanne kontakter og afgiver sin udtalelse med henblik på at fremme en tilnærmelse af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under overholdelse af den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.
23. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Rådets fælles holdning. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

FORLIGSPROCEDURE

24. Viser det sig, at Rådet ikke vil kunne acceptere alle Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen, og når Rådet er klar til at forelægge sin holdning, afholdes en første trilog. Hver institution udpeger i henhold til sin forretningsorden sine deltagere i hvert møde og definerer sit mandat til forhandlingerne. Kommissionen oplyser tidligst muligt begge delegationer om, hvordan den agter at udtale sig om Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen.
25. Triloger afholdes under hele forligsproceduren for at løse udestående spørgsmål og skabe grundlag for at nå til enighed i Forligsudvalget. Resultaterne af trilogerne skal drøftes og eventuelt godkendes på møder i de respektive institutioner.
26. Forligsudvalget indkaldes af formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet og under overholdelse af traktaten.
27. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer til at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden. Disse initiativer kan bl.a. bestå i at udarbejde udkast til kompromistekster på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger og under hensyntagen til den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.
28. Formandskabet for Forligsudvalget udøves i fællesskab af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet. Forligsudvalgets møder ledes på skift af en af de to formænd.
29. Datoerne for Forligsudvalgets møder samt dagsordenen for møderne fastsættes efter fælles aftale mellem de to formænd med henblik på, at Forligsudvalget kan fungere effektivt under hele forligsproceduren. Kommissionen høres om de påtænkte datoer. Europa-Parlamentet og Rådet afsætter passende vejledende datoer til forligningsarbejde og underretter Kommissionen herom.
30. De to formænd kan sætte flere sager på dagsordenen på ethvert møde i Forligsudvalget. Ud over hovedpunktet (»B-punkt«), hvor der endnu ikke er nået til enighed, kan forligsprocedurer om andre emner åbnes og/eller afsluttes uden drøftelser om disse punkter (»A-punkt«).
31. Under overholdelse af traktatens bestemmelser om frister tager Europa-Parlamentet og Rådet så vidt muligt hensyn til tidsplanerne, herunder institutionernes mødefrie perioder og valg til Europa-Parlamentet. Afbrydelser i arbejdet bør under alle omstændigheder være så korte som muligt.
32. Forligsudvalgets møder afholdes på skift i Europa-Parlamentet og i Rådet med henblik på en ligelig deling af faciliteter, herunder tolkefaciliteter.
33. Forligsudvalget arbejder på grundlag af Kommissionens forslag, Rådets fælles holdning og Kommissionens udtalelse herom, de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer, Kommissionens udtalelse om Europa-Parlamentets ændringer og et fælles arbejdsdokument for Europa-Parlamentets og Rådets delegationer. Dette arbejdsdokument skal gøre det let for brugerne at identificere de udestående spørgsmål og henvise til dem. Kommissionen forelægger som hovedregel sin udtalelse inden tre uger efter den officielle modtagelse af resultatet af Europa-Parlamentets afstemning, og senest inden Forligsudvalget indleder sit arbejde.

34. Formændene kan forelægge tekster for Forligsudvalget til godkendelse.
35. Når Forligsudvalget er nået til enighed om et fælles udkast, konstateres dette enten på et møde i Forligsudvalget eller senere ved en brevveksling mellem de to formænd. En kopi af disse breve sendes til Kommissionen.
36. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, forelægges det efter en endelig juridisk-sproglig revision for formændene til godkendelse. Under ekstraordinære omstændigheder kan et foreløbigt fælles udkast dog forelægges formændene til godkendelse for at overholde tidsfristerne.
37. Formændene fremsender det således godkendte fælles udkast til Europa-Parlamentets formand og til Rådets formand med en skrivelse undertegnet af begge. Kan Forligsudvalget ikke nå til enighed om et fælles udkast, underretter de to formænd Europa-Parlamentets formand og Rådets formand herom med en skrivelse undertegnet af begge. Disse skrivelser fungerer som protokol. Kopi af skrivelserne sendes til Kommissionen til orientering. Arbejdsdokumenter benyttet under forligsproceduren gøres tilgængelige i hver institutions register, så snart proceduren er afsluttet.
38. Forligsudvalgets sekretariat varetages i fællesskab af Europa-Parlamentets og Rådets generalsekretariat i samarbejde med Kommissionens generalsekretariat.

GENERELLE BESTEMMELSER

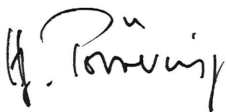
39. Finder Europa-Parlamentet eller Rådet det nødvendigt at forlænge de frister, der er fastsat i traktatens artikel 251, underretter de formanden for den anden institution og Kommissionen.
40. Opnås der enighed ved første- eller andenbehandling eller under forligsforhandlingerne, færdiggøres den tekst, der er nået til enighed om, i snævert samarbejde og efter fælles aftale mellem Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester.
41. Der kan ikke foretages nogen ændringer i en tekst, der er nået til enighed om, uden eksplicit godkendelse fra både Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter på det relevante niveau.
42. Færdiggørelsen foretages under hensyntagen til de forskellige procedurer i Europa-Parlamentet og Rådet, særlig med hensyn til overholdelse af frister for afslutning af interne procedurer. Institutionerne forpligter sig til ikke at bruge de fastsatte frister for den endelige juridisk-sproglige revision af retsakter til at genoptage drøftelserne om materielle spørgsmål.
43. Europa-Parlamentet og Rådet enes om en fælles præsentation af de tekster, der er udarbejdet af disse institutioner i fællesskab.
44. Institutionerne forpligter sig til så vidt muligt at benytte gensidigt acceptable standardformuleringer til indsættelse i retsakter, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, særlig med hensyn til bestemmelser om udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (jf. afgørelsen om udvalgsprocedurer ⁽¹⁾), ikrafttræden, gennemførelse i national ret og anvendelse af retsakter og overholdelse af Kommissionens initiativret.
45. Institutionerne bestræber sig på at holde en fælles pressekonference for at informere om det positive udfald af lovgivningsprocessen ved første- eller andenbehandlingen eller i Forligsudvalget. De bestræber sig også på at udsende fælles pressemeddelelser.
46. Når Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en retsakt efter den fælles beslutningsprocedure, undertegnes den af Europa-Parlamentets formand og af Rådets formand samt af disse institutioners generalsekretærer.
47. Europa-Parlamentets og Rådets formænd modtager teksten til underskrift på deres respektive sprog og undertegner så vidt muligt teksten samtidig ved en fælles, månedlig ceremoni for at undertegne vigtige retsakter under overværelse af medierne.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EØF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23). Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 27.7.2006, s. 11).

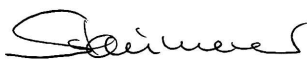
48. Den undertegnede tekst fremsendes til offentliggørelse i EU-tidende. Offentliggørelsen sker normalt inden for en frist af to måneder efter, at Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget retsakten.
49. Opdager en af institutionerne en skrivefejl eller en åbenbar fejl i en tekst (eller i en af de sproglige udgaver), underretter den straks de øvrige institutioner. Vedrører denne fejl en retsakt, der endnu ikke er vedtaget af Europa-Parlamentet eller af Rådet, udarbejder Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester i snævert samarbejde det påkrævede korrigendum. Vedrører fejlen en tekst, der allerede er vedtaget af en eller begge af disse institutioner, vedtager Europa-Parlamentet og Rådet — uanset om teksten er offentliggjort eller ej — efter fælles aftale en berigtigelse udarbejdet i overensstemmelse med deres respektive procedurer.

Udfærdiget i Bruxelles den trettende juni to tusind og syv.

For Europa-Parlamentet
Formand

For Rådet for
Den Europæiske Union
Formand

For Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber
Formand

